

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 27C/46/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3122200542
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 08. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Bc. Mária Šadláková
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2022:3122200542.1

Uznesenie

Okresný súd Trenčín v spore žalobcu: P. H. Z., narodený XX.XX.XXXX, trvale bytom v R., K. XX, zastúpený: Weis & Partners s.r.o., so sídlom v Bratislave, Ivanská cesta 30/B, IČO: 47 234 776, proti žalovanému: Ministerstvo obrany Slovenskej republiky, so sídlom v Bratislave, Kutuzovova 8, IČO: 30 845 572, o nariadenie neodkladného opatrenia, takto

rozhodol:

- I. Návrh na nariadenie neodkladného opatrenia z a m i e t a .
- II. Žalovanému súd náhradu trov konania n e p r i z n á v a .

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia podaným Okresnému súdu Trenčín dňa 21.01.2022 sa domáhal, aby súd nariadil neodkladné opatrenie, ktorým žalovanému (i) zakáže vyžadovať od žalobcu podrobenie sa očkovaniu proti ochoreniu COVID-19,(ii) zakáže vydať akt prikazujúci žalobcovi podrobiť sa očkovaniu proti COVID-19, (iii) zakáže vyžadovať od žalobcu preukázanie sa dokladom

o podrobení sa očkovaniu proti ochoreniu COVID-19, (iv) uloží povinnosť zdržať sa uloženia sankcie voči žalobcovi z dôvodu jeho nepodrobenia sa očkovaniu proti ochoreniu COVID-19 a (v) zakáže diskriminovať žalobcu z dôvodu jeho nepodrobenia sa očkovaniu proti ochoreniu COVID-19. Svoj návrh na nariadenie neodkladného opatrenia odôvodnil vydanými opatreniami vedúceho hygienika ministerstva obrany a nariadeniami náčelníka generálneho štábu a jeho doplnkami. Žalobca uviedol, že kvôli vadám v rámci procesu normotvorby (prijímania vojenských nariadení) má za to, že sa naňho povinnosť očkovania proti ochoreniu COVID-19 nemôže vzťahovať. K povinnému očkovaniu proti ochoreniu COVID-19 na území Slovenskej republiky uviedol, že takúto možnosť jeho zavedenia čl. 13 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky pripúšťa. V súčasnosti sú záväzne určené niektoré ochorenia, proti ktorým je očkovanie povinné, vyhláškou Ministerstva zdravotníctva Slovenskej republiky č. 585/2008 Z. z., avšak ochorenie COVID-19 medzi ne aktuálne nepatrí. Na druhej strane ale profesionálny vojak je v zmysle § 134 ods. 1 písm. p/ zákona

č. 281/2015 Z. z. povinný podrobiť sa aj nepovinnému očkovaniu na základe príkazu nadriadeného na podrobenie sa takémuto očkovaniu, ktoré sa tým de facto stáva voči nemu povinné. Vedúci hygienik ministerstva obrany teda môže v zmysle uvedeného nariadiť povinné očkovanie profesionálnych vojakov aj nad rámec existujúcej úpravy, avšak akékoľvek povinné očkovanie sa môže uskutočniť výlučne iba očkovacími látkami schválenými na ich použitie Slovenskou republikou alebo Európskou liekovou agentúrou (EMA). Za takéto schválenie ale nemožno považovať len dočasné schválenie vakcíny na núdzové použitie (tzv. emergency use authorisation), pričom žiadna z doterajších dočasne schválených vakcín neprešla testovacou fázou a Slovenská republika ani agentúra EMA jej neudelila trvalé povolenie na jej použitie. Kým sa tak nestane, podľa názoru žalobcu nebude možné nariadiť nimi povinné očkovanie pre žiadnu skupinu osôb nachádzajúcich sa na území Slovenskej republiky, a to ani v prípade existencie materiálnych dôvodov pre zavedenie povinného očkovania akejkoľvek skupine osôb, bez ohľadu na prípadný prísľub štátu na odškodnenie osôb zasiahnutých nepriaznivými vedľajšími

účinkami vakcíny, pretože v testovacej fáze vakcíny nie je možné jednoznačne určiť, aké dôsledky bude mať jej aplikácia na ľudské zdravie. Ďalej žalobca poukázal tiež na absenciu materiálnych dôvodov pre zavedenie povinného očkovania a pre obmedzenie základných práv a slobôd nezaočkovaných osôb. Žalobca dôvodil diskriminačný charakter rozlišovania medzi očkovanými a neočkovanými osobami proti ochoreniu COVID-19 v podobe zvýhodňovania jednej skupiny pred druhou. Viacerí vedci ďalej poukazujú na možné negatívne dôsledky očkovania proti ochoreniu COVID-19, ktorými môže byť spôsobenie ďalších ochorení,

a takisto na skutočnosť, že najspôfahlivejšou ochranou proti vzniku ochorenia je skutočná prirodzená imunita a nie vakcinačná imunita. Navyše, podľa Dohovoru o ľudských právach a biomedicíne a ďalších právnych predpisov medzinárodného verejného práva a Európskej únie sa vakcíny majú podávať iba v prípade, ak neexistuje žiaden iný účinný spôsob liečby, pričom dnes už existuje schválená liečba ochorenia COVID-19 prostredníctvom tzv. monoklonálnych protilátok. A takisto, ako sa v poslednom čase ukazuje, vakcinácia je pravdepodobne zbytočná v prípade mutujúcich vírusov, pričom v prípade najnovšej mutácie vírusu SARS-CoV-2, tzv. omikron, je potvrdená jej neúčinnosť. Keďže je zrejmé, že za účelom realizácie vyššie uvedených opatrení vedúceho hygienika ministerstva obrany bude v najbližších dňoch vydaný rozkaz žalobcovi prikazujúci podrobiť sa očkovaniu proti ochoreniu COVID-19, žalobca má za to, že je tu potreba neodkladnej úpravy pomerov medzi stranami sporu.

2.1 Súd prípisom zo dňa 26.01.2022 postúpil veci z dôvodu kauzálnej nepríslušnosti návrh na nariadenie neodkladného opatrenia Okresnému súdu Nové Mesto nad Váhom v zmysle § 41, § 43 ods. 1 CSP v spojení s § 23 CSP a § 316 CSP. Okresný súd Nové Mesto nad Váhom predložil spis Krajskému súdu v Trenčíne z dôvodu nesúhlasu s postúpením. Krajský súd v Trenčíne uznesením sp. zn. 6NcC/1/2022 zo dňa 02.03.2022 rozhodol, že nesúhlas Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom je dôvodný. Následne bola vec predložená Kompetičnému senátu Najvyššieho súdu SR podľa § 8 SSP a § 18 ods. 4 SSP v spojení s § 11CSP. Najvyšší súd SR uznesením sp. zn. 1SKomp/32/2022 zo dňa 23.06.2022 rozhodol, že na prejednanie veci nie je daná právomoc správneho súdu.

Dňa 05.08.2022 bola vec opätovne predložená na rozhodnutie tunajšiemu súdu.

2.2 Súd vykonal dokazovanie v rozsahu dokazovania potrebného na účely rozhodnutia o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia (§ 329 CSP). Oboznámil sa s návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia a k nemu pripojenými listinnými dôkazmi, a to: opatrenia vedúceho hygienika ministerstva obrany zo 17. septembra 2021 č. N.-XX-XXX/XXXX, z 21. decembra 2021 č. N.-XX-XXX/XXXX a z 30. decembra 2021 č. N.-XX-XXX/XXXX, nariadenie náčelníka generálneho štábu z 28. októbra 2021 č. N.-XXX/XXXX

a jeho doplnkov č. 1 až 3, nariadenie veliteľa PS OS SR na realizáciu opatrenia vedúceho hygienika MO SR k očkovaniu v rezorte obrany zo dňa 02. novembra 2021 č. N.-XXX-X/XXXX, nariadenie náčelníka Generálneho štábu OS SR zo dňa 24. novembra 2021 č. N.-XXX-XX/XXXX a ďalšie listiny, ktoré sú obsahom spisu.

3.1 Podľa § 324 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení súd môže na návrh nariadiť neodkladné opatrenie.

3.2 Podľa § 325 ods. 1 CSP neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

3.3 Podľa § 325 ods. 2 písm. d/ CSP neodkladným opatrením možno strane uložiť najmä, aby niečo vykonala, niečoho sa zdržala alebo niečo znášala.

3.4 Podľa § 326 ods. 1 CSP v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia sa popri náležitostiach žaloby podľa § 132 uvedie opísanie rozhodujúcich skutočností odôvodňujúcich potrebu neodkladnej úpravy pomerov alebo obavu, že exekúcia bude ohrozená, opísanie skutočností hodnoverne osvedčujúcich dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana a musí byť z neho zrejmé, akého neodkladného opatrenia sa navrhovateľ domáha.

4.1 Civilnoprávne súdy v zmysle čl. 1 CSP a § 3 CSP prejednávajú a rozhodujú súkromnoprávne spory a iné súkromnoprávne veci, vyplývajúce z ohrozenia alebo porušenia subjektívnych práv, ak ich podľa zákona neprejednávajú a nerozhodujú iné orgány.

4.2 Civilnoprávne súdy môžu v rámci civilného sporového konania (civilného procesu) poskytnúť ochranu ohrozeným alebo porušeným subjektívnym právam aj formou neodkladného opatrenia.

4.3 Neodkladné opatrenie možno v zmysle § 325 ods. 1 CSP nariadiť iba z dvoch dôvodov, a to z dôvodu, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery medzi stranami, alebo z dôvodu, ak je obava z ohrozenia výkonu exekúcie. Základným predpokladom pre nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým sa žiada bezodkladne upraviť pomery medzi stranami, je existencia potreby úpravy pomerov medzi stranami a naliehavosť situácie vyžadujúca si ich úpravu, teda že bez okamžitej úpravy týchto pomerov prostredníctvom súdneho zásahu by bolo právo navrhovateľa neodkladného opatrenia ohrozené alebo porušené.

4.4 Navrhovateľ neodkladného opatrenia musí mať na nariadení neodkladného opatrenia právny záujem. To znamená, že musí na základe právne významných skutočností (a nie napr. na základe morálnych záujmov) osvedčiť, že pomery medzi stranami si vyžadujú úpravu a že táto úprava je bezodkladne potrebná, t. j. že medzi stranami nastal taký stav vzťahov, ktorý neznesie odklad.

4.5 Pre nariadenie neodkladného opatrenia je rovnako relevantné, či ním možno objektívne dosiahnuť ochranu, ktorej sa navrhovateľ domáha (princíp efektívnosti neodkladného opatrenia) a či jeho právne účinky neobmedzia povinnú osobu neprimeraným spôsobom a nad nevyhnutný rozsah tak, že by malo za následok reálne znemožnenie ochrany jej oprávnených záujmov (princíp proporcionality neodkladného opatrenia).

5.1. V rozhodovanom spore bolo najskôr potrebné si ustáliť, či jednotlivé navrhované zákazy a povinnosti, ktoré žiada žalobca uložiť žalovanému, majú vôbec súkromnoprávny charakter a či svojím charakterom neprípustne nepresahujú do úpravy takého právneho vzťahu, ktorý spadá už do oblasti verejného práva.

5.2. Služobný pomer medzi profesionálnym vojakom v štátnej službe a štátom, upravený osobitným zákonom č. 281/2015 Z. z., je charakteristický silnejším prvkom podriadenosti profesionálneho vojaka (ako osoby vykonávajúcej štátnu službu) než pri iných druhoch štátnej služby, prípadne pracovných pomeroch podľa Zákonníka práce.

5.3. Jednou zo základných povinností profesionálneho vojaka, prostredníctvom ktorej sa prvok jeho podriadenosti aj realizuje, je dodržiavanie služobnej disciplíny.

Ide o povinnosť profesionálneho vojaka danú zákonom (§ 134 ods. 1 písm. a/ zákonom č. 281/2015 Z. z.), ktorej sa profesionálny vojak nemôže žiadnym spôsobom zbaviť.

Pod služobnou disciplínou profesionálneho vojaka sa, okrem povinnosti dodržiavať Ústavu Slovenskej republiky, ústavné zákony, právne záväzné akty Európskej únie, zákony, ostatné všeobecne záväzné právne predpisy a vojenskú prísahu, rozumie aj povinnosť profesionálneho vojaka dodržiavať vojenské rozkazy, nariadenia, príkazy a pokyny veliteľov, pričom práve prostredníctvom týchto vojenských rozkazov, nariadení, príkazov a pokynov veliteľov sa pretavuje do praxe silný prvok podriadenosti profesionálneho vojaka. Samozrejme, ani povinnosť profesionálneho vojaka dodržiavať vojenské rozkazy, nariadenia, príkazy a pokyny svojich veliteľov nie je absolútna. Ak sa totiž profesionálny vojak domnieva, že vojenský rozkaz, nariadenie, príkaz či pokyn veliteľa je v rozpore

so Ústavou Slovenskej republiky, ústavnými zákonmi či ďalšími právnymi predpismi,

je povinný na tento rozpor upozorniť veliteľa (porov. § 132 ods. 3 zákona č. 281/2015 Z. z.). Ak veliteľ aj napriek upozorneniu profesionálneho vojaka na splnení vojenského rozkazu, nariadenia, príkazu alebo pokynu trvá, profesionálny vojak je povinný po písomnom potvrdení veliteľa aj takýto vojenský rozkaz, nariadenie, príkaz alebo pokyn veliteľa splniť, hoci sa profesionálny vojak naďalej môže domnievať, že je rozporný so všeobecne záväznými právnymi predpismi, či inými vojenskými, služobnými alebo internými predpismi (porov. § 132 ods. 4 zákona č. 281/2015 Z. z.). Opäť ani táto povinnosť profesionálneho vojaka nie je absolútna a splnenie takéhoto vojenského rozkazu, nariadenia, príkazu či pokynu je povinný odoprieť, avšak len v tom prípade, ak by jeho splnením spáchal trestný čin alebo priestupok. Vtedy profesionálny vojak uvedenú skutočnosť oznámi najbližšie nadriadenému veliteľovi, ktorý takýto vojenský rozkaz, nariadenie, príkaz či pokyn vydal (porov. § 132 ods. 5 zákona č. 281/2015 Z. z.).

5.4. V danom prípade z listín predložených žalobcom vyplýva, že vedúci hygienik ministerstva obrany ako osoba riadiaca a zodpovedajúca za Ministerstvo obrany Slovenskej republiky (žalovanú) na úseku verejného zdravotníctva [§ 3 ods. 1 písm. d/ a ods. 2 písm. b/ zákona č. 355/2007 Z. z. o ochrane, podpore a rozvoji verejného zdravia (ďalej len „zákon č. 355/2007 Z. z.“] má právomoc vydať na predchádzanie vzniku a šíreniu prenosných ochorení opatrenie o osobitnom a mimoriadnom očkovaní, očkovaní pri úrazoch, poraneniach a nehojacích sa ranách, očkovaní pred cestou do zahraničia alebo očkovaní osobitných skupín obyvateľstva (§ 12 ods. 2 písm. d/ zákona č. 355/2007 Z. z.). Vedúci hygienik ministerstva obrany v rámci svojej právomoci takéto opatrenie vydal 17. septembra 2021 a následne 21. decembra 2021, ktorým nariadil vykonať očkovanie profesionálnych vojakov proti ochoreniu COVID-19. Na realizáciu tohto opatrenia vydal náčelník generálneho štábu nariadenie, ktoré v znení neskorších doplnkov ukladalo profesionálnym vojakom zadefinovaných kategórií podrobiť sa tomuto očkovaní. To znamená, že predmetné nariadenie náčelníka generálneho štábu predstavovalo nariadenie veliteľa, ktoré sú profesionálni vojaci, vrátane ostatných podriadených veliteľov, náčelníkov a riaditeľov (ktorým bolo toto nariadenie adresované), podľa § 132 ods. 1 zákona č. 281/2015 Z. z. povinní dodržať.

5.5. V tejto súvislosti je nutné zdôrazniť, že ide o zákonnú povinnosť každého profesionálneho vojaka, ktorej môže byť tento profesionálny vojak zbavený len zákonom predpokladaným spôsobom podľa § 132 ods. 2 až 5 zákona č. 281/2015 Z. z. Navyše úloha, ktorá je predmetom nariadenia náčelníka generálneho štábu, nadväzuje na ďalšiu zákonom uloženú povinnosť profesionálnym vojakom, a to povinnosť podrobiť sa očkovaní a ďalším profylaktickým opatreniam, ktoré súvisia s výkonom štátnej služby (porov. § 134 ods. 1 písm. p/ bod 2 zákona č. 281/2015 Z. z.). Inak povedané, nedodržaním predmetného nariadenia náčelníka generálneho štábu sa profesionálny vojak dopustí porušenia povinnosti dodržiavať služobnú disciplínu podľa § 134 ods. 1 písm. a/ zákona č. 281/2015 Z. z. (t. j. nedodržanie nariadenia veliteľa), ako aj porušenia povinnosti podrobiť sa očkovaní podľa § 134 ods. 1 písm. p/ bodu 2 zákona č. 281/2015 Z. z.

5.6. V prípade zavineného porušenia alebo nesplnenia akýchkoľvek základných povinností profesionálneho vojaka (vrátane vyššie uvedených povinností), za splnenia podmienky, že takéto porušenie alebo nesplnenie nemá znaky trestného činu alebo priestupku, podlieha profesionálny vojak disciplinárnej právomoci, ktorú má voči nemu veliteľ. Ide o samostatný zákonom upravený procesný postup (tzv. disciplinárne konanie), ktorým sa realizuje nadriadenosť veliteľa k profesionálnemu vojakovi na mocenskej úrovni (t. j. na úrovni orgánu verejnej moci), výsledkom ktorého môže byť uloženie disciplinárneho opatrenia, proti ktorému môže profesionálny vojak podať odvolanie, resp. proti rozhodnutiu odvolacieho orgánu o odvolaní správnu žalobu ako osobitný prostriedok právnej ochrany proti rozhodnutiu orgánu verejnej správy (porov. uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. IV. ÚS 176/2011).

5.7. Žalobca sa však namiesto vyššie uvedených a zákonom predpokladaných spôsobov ochrany jeho práv domáhal ochrany svojich práv formou neodkladného opatrenia v civilnom sporovom konaní, čo konajúci civilný súd považoval už len vo svojej podstate za neprípustné. Ak by žalobcovi poskytol ním požadovanú súdnu ochranu (t. j. zákaz podrobiť sa očkovaní, zákaz vydania aktu prikazujúci podrobiť sa očkovaní, zákaz vyžadovať preukázanie sa dokladom o podrobení sa očkovaní, zdržanie sa uloženia sankcie z dôvodu nepodrobenia sa očkovaní a zákaz diskriminácie z dôvodu nepodrobenia sa očkovaní), svojím rozhodnutím by poprel zákonom stanovené povinnosti profesionálneho vojaka dodržiavať nariadenia veliteľa (ako súčasť dodržiavania služobnej disciplíny) a podrobiť sa povinnému očkovaní podľa § 134 ods. 1 písm. p/ bodu 2 zákona č. 281/2015 Z. z., a zároveň by odoprel veliteľovi zákonom zverenú oprávnenie na vydanie vojenského rozkazu, nariadenia, pokynu alebo príkazu profesionálnemu vojakovi (ktorým sa podľa § 7 zákona č. 321/2002 Z. z. o ozbrojených silách Slovenskej republiky realizujú a zabezpečujú plnenia úloh ozbrojených síl Slovenskej republiky), ako aj zákonom zverenú disciplinárnu právomoc voči profesionálnemu vojakovi.

5.8. Inak povedané, povinnosť profesionálneho vojaka podrobiť sa očkovaní a ďalším profylaktickým opatreniam, ktoré súvisia s výkonom štátnej služby, je v zmysle § 134 ods. 1 písm. p/ bod 2 zákona č. 281/2015 Z. z. jeho základnou zákonnou povinnosťou. Veliteľ teda má oprávnenie vojenský rozkaz, nariadenie, príkaz alebo pokyn

s takýmto obsahom vydať. S ohľadom na to, že zákonodarca určil takýto druh rozkazu ako legálny, nemôže civilný súd v civilnoprávnom spore vydať také rozhodnutie, ktorého obsahom by sa dosiahol výsledok contra legem, teda rozhodnutie v priamom rozpore s jasným a jednoznačným ustanovením právnej normy obsiahnutej v zákone. V tejto súvislosti je potrebné poznamenať, že ani samotný žalobca nespochybňuje, že povinnosť podrobiť sa očkovaniu proti ochoreniu COVID-19 vo všeobecnosti nie je protiprávna, avšak dodáva k tomu, že muselo by ísť o očkovanie výlučne len takou vakcínou, ktorá je kompetentnými orgánmi schválená na jej trvalé použitie, a nielen dočasné použitie, tak ako je tomu doposiaľ. Otázka posúdenia, či povinnosť podrobiť sa očkovaniu vakcínou schválenou len na dočasné použitie je vo vzťahu k všetkým rozhodným známym okolnostiam opodstatnená a či ju možno spravodlivo vyžadovať, podľa názoru súdu nemôže byť predmetom individuálneho civilnoprávneho sporového konania, ktorého výsledok je záväzný iba medzi stranami sporu, pretože zjavne presahuje súkromnoprávny rámec súdneho prieskumu odvíjajúci sa od čl. 1 a § 3 CSP. Civilný súd by teda nemal vyhodnocovať správnosť a zákonnosť vojenského rozkazu, nariadenia, príkazu či pokynu, pretože na to sú iné kompetentné orgány. Aj rozhodnutia viedenského a lisabonského súdu, na ktoré žalobca odkazuje, nie sú rozhodnutiami všeobecného civilného súdu, ale súdu správneho (k tomu porov. aj žalobcom citovaný obsah rozhodnutia lisabonského odvolacieho súdu, ktorý sa zaoberal odvolaním regionálneho úradu zdravotníctva, čiže správneho orgánu).

5.9. Uvedené obdobie platí aj vo vzťahu k navrhovanému zákazu vydať akt prikazujúci žalobcovi podrobiť sa očkovaniu proti ochoreniu COVID-19. Pokiaľ má veliteľ právomoc vydať vojenský rozkaz, nariadenie, príkaz či pokyn s obsahom v zmysle § 134 ods. 1 písm. p/ bod 2 zákona č. 281/2015 Z. z., civilnoprávny súd v rámci civilného sporového konania, ktoré je charakteristické individuálnou právnou záväznosťou rozhodnutia medzi stranami, nemôže túto zákonom (predpisom verejného práva) zverenú právomoc veliteľovi zužovať, odnímať či inak do nej zasahovať. Konajúci súd považuje takýto zásah sám osebe za neprípustný a presahujúci právomoc civilnoprávneho súdu, ktoré sú povolané rozhodovať len o súkromnoprávných sporoch a veciach.

5.10. Výklad z predošlého odseku sa vzťahuje aj k oprávneniu iniciovať disciplinárne konanie, ktorého výsledkom môže byť uloženie zákonom predpokladanej sankcie. Podľa § 137 ods. 1 zákona č. 281/2015 Z. z. profesionálny vojak počas výkonu štátnej služby podlieha disciplinárnej právomoci podľa tohto zákona, pričom disciplinárnu právomoc voči profesionálnemu vojakovi má veliteľ. Pokiaľ by civilný súd zakázal veliteľovi profesionálneho vojaka vykonávať svoju disciplinárnu právomoc, vážne by tým zasiahol do ich vzájomného vzťahu nadriadenosti a podriadenosti a de facto by tým contra legem odňal veliteľovi právomoc profesionálneho disciplinárne stíhať. Uloženú sankciu, ktorá je výsledkom riadneho disciplinárneho konania, v ktorom má disciplinárne stíhaný profesionálny vojak právo na riadne zistenie skutočného stavu a má právo sa v ňom efektívne brániť, nemožno považovať za diskrimináciu. Disciplinárne konanie (vrátane opravného disciplinárneho konania) má byť tým konaním, v ktorom je priestor na vyhodnotenie, či možno od vojaka zákonne i spravodlivo žiadať, aby sa podrobil očkovaniu aj takou vakcínou, ktorej použitie sa vykonáva len na základe dočasnej licencie, pričom nič nebráni tomuto profesionálnemu vojakovi v prípade vydania vojenského rozkazu ukladajúceho takúto povinnosť žiadať aj o preskúmanie, či sa takýmto rozkazom neoprávnene nezasahuje do jeho základného práva na zdravie, a to Ústavným súdom Slovenskej republiky, ktorý je nadaný právomocou vyhodnocovať, či boli rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom porušené základné práva a slobody garantované predpismi ústavného práva.

5.11. Pokiaľ žalobca namietal, že uvedené opatrenie vedúceho hygienika ministerstva obrany a jeho vykonávajúce nariadenie náčelníka generálneho štábu vrátane jeho doplnkov trpia vadami spočívajúcimi v procese ich tvorby (t. j. že malo byť prijaté nové nariadenie a nie doplnky k nariadeniu, ktoré vykonávalo už zrušené opatrenie), konajúci súd uvádza, že ako civilnoprávny súd nemá kompetenciu posudzovať správnosť procesu prijímania týchto aktov. Všeobecný civilný súd nie je oprávnený mimo rámec správneho súdnictva skúmať vecnú správnosť správneho aktu; môže ho preskúmať len so zreteľom na to, či ide o akt nulitný (ničotný). Nulitným aktom je správny akt, vydaný tzv. absolútne vecne nepríslušným správnym orgánom, z ktorého nevznikajú žiadne právne následky, na rozdiel od aktu neplatného, pri ktorom sa uplatní prezumpcia jeho správnosti až do doby zrušenia jeho účinkov (zrušením alebo zmenením) (porov. rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4 Cdo 123/2003). Z vyššie uvedených ustanovení vyplýva, že tieto akty (t. j. opatrenie vedúceho hygienika ministerstva obrany a nariadenie náčelníka generálneho štábu) boli prijaté orgánom na to oprávneným, pričom túto skutočnosť žalobca nerozporoval. Pokiaľ teda tieto akty boli prijaté na to

zmocneným orgánom v rámci jeho zákonom zverených kompetencií, nemôže ich všeobecný civilný súd vyhodnotiť ako tzv. paakt (nulitný, ničotný akt), a preto námietka žalobcu o tom, že týmito aktami nemôže byť viazaný pre vady spočívajúce v procese tvorby týchto aktov, nemôže v civilnom sporovom konaní s úspechom obstať.

5.12. Sumarizujúc uvedené, účelom neodkladného opatrenia je poskytnutie reálnej a efektívnej súdnej ochrany pri bezprostrednom ohrození práva. V danom prípade však poskytnutie súdnej ochrany formou neodkladného opatrenia súd nepovažoval za reálne a ani zákonné, keďže zákon č. 281/2015 Z. z. upravujúci štátnu službu profesionálnych vojakov v prípade nesúhlasu profesionálneho vojaka s nariadeniami veliteľa predpokladá iný spôsob ochrany práv profesionálneho vojaka (ako súd vyššie uviedol - napr. upozornenie veliteľa na rozpor jeho nariadenia s Ústavou Slovenskej republiky či ďalšími právnymi predpismi, resp. odopretie splnenia nariadenia veliteľa, ak by ním profesionálny vojak spáchal trestný čin alebo priestupok), ktorý môže vyústiť do disciplinárneho konania v rámci realizácie disciplinárneho oprávnenia veliteľa (v ktorom je veliteľ povinný zistiť objektívny skutkový stav, umožniť profesionálnemu vojakovi sa vyjadriť a navrhnúť dôkazy, prihliadnuť na povahu previnenia, okolnosti, za ktorých bolo spáchané, jeho následky, mieru zavinenia a doterajší postoj profesionálneho vojaka), resp. až do poskytnutia súdnej ochrany v rámci správneho súdnictva. Vzhľadom na to, že už len samotný charakter žalobcom požadovanej súdnej ochrany súd považoval za rozporný so zákonom č. 281/2015 Z. z., bolo bezpredmetné skúmať, či boli splnené a osvedčené ďalšie zákonné predpoklady pre nariadenie neodkladného opatrenia podľa § 325 ods. 1 CSP.

5.13. Na základe všetkých vyššie uvedených skutočností súd návrh žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia ako nedôvodný zamietol (poukaz na obdobné rozhodnutia napr. Okresný súd Bratislava III. sp. zn. 65Cpr/2/2022 zo dňa 1.3.2022, sp. zn. 65Cpr/1/2022 a 60Cpr/2/2022 a 64Cpr/1/2022, Okresný súd Liptovský Mikuláš sp.zn.11C/4/2022).

5.14. O trovách konania súd rozhodol podľa § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP. Žalovaný mal v konaní plný úspech, preto mu proti neúspešnému žalobcovi vznikol nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu. Súd však v súlade so zásadou hospodárnosti žalovanému nárok na náhradu trov konania nepriznal, nakoľko z obsahu spisu vyplýva, že mu v tomto konaní žiadne trovy nevznikli.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu možno podať odvolanie v lehote 15 dní od jeho doručenia na Okresnom súde Trenčín. Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t. j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis a spisová značka) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.